

FOAIA POPORULUI

Apare în fiecare Duminică

Cea mai veche foaie națională poli-
tică-poporală înființată la anul 1892

Apare în fiecare Duminică

PREȚUL ABONAMENTULUI
Pe un an Lei 40.—
Pe o jumătate de an Lei 20.—
Pe un pătrăș de an Lei 10.—
Pentru America 2 dolari pe un an întreg

BIBLIOTECA CENTRALĂ
Redacția și Administrația
Sibiu, strada Măcelarilor Nr. 12.
(lângă poșta)
Telefon Nr. 146.
Adresa telegrafică: „Foaia Poporului”

INSERATE
se primesc la BIROUL ADMINISTRAȚIEI
(strada Măcelarilor Nr. 12).
Prețul inseratelor:
Un șir petit 3 Lei pentru fiecare publicare

Un cuvânt sincer

și dela inimă voim să spunem, din pri-
tejul serbătorilor, în fața cărora ne aflăm.

Neamul românesc și-a ajuns acum trei
ani trecuți, — prin unirea Ardealului, Ba-
natului, Bucovinei și a Basarabiei cu Patria-
Mamă, — culmea fericirii. Poporul român
e azi liber și adunat sub o singură stăpâ-
nire. Pentru acest ideal moșii și strămoșii
nostri au suferit și au adus atâtea jertfe.

Fericirea ce ne-a ajuns pe noi acum
trei ani, ne aduce însă și îndatoriri. Noi,
generația de azi, ca și cea viitoare, avem
datoria ca România Mare să o facem și
Tare. Altcum ne-ar putea ajunge cel mai
cumpănit blestem.

Astfel lugetând în adâncul sufletului
nostru, ne adresăm Vouă, conducătorilor
probați, harnici și cinstiți, cari ați făcut
unirea dela Alba-Iulia, zicându-Vă: Porniți
mișcarea cu cea mai mare energie, pentru
delăturarea atâtor rele, cari zilnic se în-
mulțesc! Nu mai e mult timp de pierdut!

Vouă, trântorilor și prădătorilor, cari
de trei ani încoace nu vreți să mai lucrați
și pentru binele Neamului, ci numai pentru
o viață ușoară a voastră, sau pentru a vă
umplea mereu pungile cele sparte, vă strigăm:
Dați-vă înlături din calea celorce
vreau intruparea din nou a muncii cinstite,
ștergerea protecției și a mitei! Gândiți-vă,
că altcum, la un moment dat, prav și pul-
bere se poate alege din voi! Toate merg
până la un loc!

Vouă, frați săteni, vă atragem atenția
asupra la următoarele: Din cele cetite în
săptămânile din urmă, ați văzut desigur,
că Tara trece prin mari frământări. Guver-
nul permiselor nepermise s'a dus, cu toate
acestea leul nostru mereu scade, iar scum-
petea crește; nouile dări abia acum ni se
scootesc, deși bani vedem tot mai puțini
printre oameni. Ca să se îndrepte acestea,
ne trebuie la conducerea țării cei mai buni
fii ai neamului.

Aceasta se poate ajunge numai prin
noi alegeri, pe cari desigur le vom avea
la primăvară. Spre acest scop satele no-
astre în curând vor începe a fi cutrierate de
câți chemați și nechemati. Oameni buni,
fii cu grije cui dați ascultare! Sfatul no-
stru este: uitați-vă după bărbați cuminiți,
harnici și cinstiți. Iar pe aceștia îi găsiți
mai ușor între oamenii Partidului Național,
care totdeauna ne-a apărut cum a putut
mai bine.

Nic. Bratu.

La nașterea Domnului

„Nașterea Ta Christoase,
Dumnezeul nostru, răsă-
rit-a lumii lumina cuno-
știnței”....

Praznicul Nașterii Mântuitorului no-
stru Isus Christos a fost o zi de bucurie și
veselie pentru toate popoarele creștine,
pentru că prin venirea Fiului lui Dumnezeu
în lume, a răsărit lumii lumina cunoștinței.

Și acea lumină a cunoștinței de Dum-
nezeu, la străbătut și strălucit în lume și
în sufletele creștinilor cu atâta tărie, în-
cât nu s'a putut afla nici o putere lumească,
ca se o poată ascunde, sau nimici. Ba din
contră, cu cât dușmanii luminei se înmul-
țeau, cu atât lumina mult doritului și aștep-
tatului Mesia Christos își răspândea razele
sale binefăcătoare pe întreaga față pămân-
tului. Astfel lumina și adevărul, trecând
peste valurile ispitelor, a ajuns la limanul
dorit și aflat de sufletele cele drepte și
cinstite ale creștinătății; ba a ajuns la
limanul cel plănit și dorit de întemeieto-
rul lumii acesteia: de bunul Dumnezeu.

Dar precum corabia învățăturilor Mân-
tuitorului, care propoveduia și lăția lumina
cunoștinței, a trecut prin marea cea turbată
de valuri, astfel a trecut și corabia neamu-
lui nostru prin cele mai afurite și dra-
conice valuri, ce o amenințau cu perire ve-
cinică. Însă, cu cât amenințările au fost
mai înverșunate și suferințele mai crâncene,
cu atâta ne-am oțelit mai mult în lupta ce
era îndreptată contra noastră.

Pentru lege și neam au suferit mulți
bărbați ai neamului românesc dela dușmanii
nostri, poate mai mult ca ori care popor
din bătrâna Europă. Suferit-am noi Ro-
mânii, întocmai ca sfinții mucenici, cari se
întreceau în suferințe, pentru ca se fie
încununati cu cununi de laudă dela înte-
meietorul creștinătății Christos.

Umblat-am, — după cum zice Aposto-
lul, — în cojoace și piei de capre, lipsiți
fiind și rău supărați. Trăit-am prin colibi
și peșteri. Ispitiți au fost unii și cu ucidere
de sabie au murit. Luat-am pâinea din gura
fiilor nostri și am aruncat-o cânilor, după
zisa evanghelistului; ba ni-s'a răpit și su-
doarea noastră, pentru că din aceea să se
făurească arme contra nimicirii noastre.

Toate acestea și altele de felul ace-
stora le-am îndurat, pentru că am avut dra-
goste de neam. Căci, după zisa Apostolu-
lui, dragostea nu se înalță, nu se trufeste,
nu defaimă, nu gândește răul, nu se bucură

de nedreptate, ci se bucură de adevăr; toa-
te le suferă, toate le rabdă și la toate nă-
dejde are!

Dragoste de neam au avut moșii și
strămoșii nostri, cari au suferit bătaii, chi-
nuri, temniță și moarte; pentru că să ne
agonisească nouă aceste zile înălțătoare și
mult dorite.

Ne-ar trebui mult timp și o mare carte,
în care se putem însira și numai cu numele
pe acei fii credincioși ai neamului nostru,
cari au suferit nedreptăți, persecuțiuni, chi-
nuri, ba chiar și moarte pentru cauza no-
astră sfântă.

Și multe, Doamne, multe din jertfele
neamului s'au stins și s'au dus dintre noi
cu lacrimi de durere, că nu s'au putut în-
vrednici să vadă pe Mesia cel prorocit;
se văd Canaanul cel făgăduit, pe care noi
astăzi ne-am învrednicit să-l vedem și să-l
moștenim.

În aceste sărbători ale Crăciunului,
când prăznuim venirea Rescumpărătorului
nostru, care ne-a arătat și ne-a povățuit la
lumina cunoștinței, datori suntem mic și
mare, tânăr și bătrân, cu sufletele curate
să ne aducem aminte, de acele suflete no-
bile și sfinte, cari cu uitarea de sine, s'au
jertfit pe câmpul suferințelor, pentru că să
ne agonisească Canaanul cel dorit. Și a-
ducându-ne aminte de suferințele lor, să
le urmărim credința. Să facem aceasta, ca
să nu fim socotiți și numărați cu fiul cel
rătăcit din Scriptură, sau cu omul care a
îngropat talantul domnului său în pământ:
ci să ne arătăm vrednici moștenitori pe
moșia, pe care bunii noștri moși și stră-
moși ne-a agonisit-o cu atâtea jertfe de
vieți și de sânge.

Când unul fiecare știe: că bărbați bă-
trâni, femei, junci tineri și copii, din cele
mai depărtate colibi, din munți și din câm-
pii, au dorit și au lucrat cu toată puterea
și cu toată dragostea la înfăptuirea cetății
celei mari a Românismului; când le știm,
zic, toate acestea, și când vedem că la
punerea petrii din capul unghiului, pe care
are să se zidească cetatea cea măreață,
vedem adică la maeștri neunire în cugete
și în simțiri, — atunci nu putem nădăjdui
că temelia va fi desul de solidă, sau ve-
cuitoare. Nu, căci nici un lucru, care se face
cu planuri mășave și nu din dragoste de
a-și face datoria față de neam și patrie,
acolo temelia nu e solidă, ci e amenințată
cu putreziciune și cu nimicire.

Dacă conducătorii unei societăți, sau atunci cetăți mari, — ca se nu-i zic stat, — nu au priceperea de a lucra spre binele, spre cinstea și mulțumirea cetățenilor, atunci cetatea respectivă ajunge la soarta Sodomei și Gomorei din Scriptură.

A venit plinirea vremii și a răsărit lumii lumina cunoștinței, așa că fiecare e stăpân pe sine și pe libertatea sa. De aceea fiecare suntem datori, ca să ne păstrăm cu sfințenie tezaurele și comorile noastre naționale.

La acest praznic al Nașterii Mântuitorului, să ne aducem aminte cum strămoșii noștri, deși asupriți și prigoniți, totuși au păstrat și sărbătorit aceste sărbători după duhul bisericii creștine, lăsându-ne pildă cum se urmăm și noi și cum să le lăsăm urmașilor noștri, ca și noi cei ce am ajuns plinirea vremii, să putem fi vrednici de aducerea aminte a urmașilor noștri, pentru că ne-am făcut cu drag datorința, atât față de neam, cât și față de patrie și biserică.

Dacă fiecare ne vom ști face datorința, față de neam și așezămintele noastre, temelia statului nostru se va cimentă cu dragostea noastră și astfel întărită, porțile iadului nu o vor putea strica; iar Nașterea lui Christos, ne va fi din an în an tot mai de folos, care se fie, fie, la mulți și fericiți ani!

I. Bota.

Situația politică

Ceva de însemnătate mai mare, în treburile politice ale țării, nu s'a petrecut în săptămâna din urmă. Guvernul dlui Tache Ionescu nu și-a putut câștiga până acum destui deputați, pe cari să se poată răzîmă în Cameră și în conducerea țării. Doar câțiva deputați de i-au făgăduit sprijinul, grosul stau delături și așteaptă desfășurarea lucrurilor.

În 17 Ianuarie se împlinesc luna de când a fost închisă Camera. Și cum în această zi ar trebui din nou să se deschidă Parlamentul, lumea așteaptă curioasă se vadă ce va mai fi. Când scriem aceste rânduri (Joi 5 Ian.), primim dela București știrea, că se prea poate, ca Parlamentul să nu se deschidă la 17 Ianuarie. S'a găsit un mijloc de amânare cu încă 12 zile. Și anume să se dea două săptămâni vacanță de Crăciun, cu cari să se prelungească apoi deschiderea Camerei.

Acest mijloc de amânare, după părerea noastră, înseamnă, că socoteala guvernului nu iese cum și-a făcut-o când s'a format. Necăștigându-și sprijinul dorit din partea deputaților, guvernul nu se poate prezenta Camerei, fiindcă foarte ușor poate căpăta (chiar și în ziua primă!) un vot de blam, în care caz ar trebui să se mulțumească. De aceea mai bine mai amână deschiderea Parlamentului, în speranță, că între timp doară-doară poate să-și aranjeze o stare mai bună.

Că dl prim-ministru Tache Ionescu să fi primit deja sau să primească dreptul de-a disolva (închide de tot) Parlamentul, spre a face noi alegeri, nu se știe nimic. Prin urmare acest drept nu i-l-a dat Maiestatea Sa. De aceea toată lumea noastră se întreabă: Când se va disolva Parlamentul? Când și cum se va forma noul guvern?

La această întrebare foarte mulți răspund, că după acest guvern, care însuși a spus, că va fi de scurtă vreme, o să urmeze un guvern neutru, adică afară de partide

sau pe deasupra lor. Acest guvern ar avea să revizuiască noile legi de dare, legea electorală și cel mult se mai rânduiescă bugetul (cheltuielile și venitele) Statului pe anul care se începe cu 1 Aprilie. Odată aceste legi rânduite, ar urma să se facă noi alegeri cât se poate de libere, fiindcă ele nu ar fi conduse de un singur partid, ci de diferiți oameni.

Odată aceste alegeri făcute, după felul cum ele au reușit, ar urma să se formeze noul guvern din cele mai mari partide nou alcătuite după alegeri. Acest guvern se conduce apoi țara pe un timp îndelungat, făcând o nouă constituție (legea cea mare și fundamentală a țării), cum și alte noi înțocmiri moderne în țară.

Pentru acest plan, suntem siguri, iubiți cetitori, că trebuie să fie toți oamenii noștri de bine, cari nu urmăresc ceva interese deosebite. Partidul Național cere de mult un astfel de guvern. De când cu căderea guvernului Averescu, s'au înmulțit și mai tare partizanii unui astfel de guvern. Toate partidele mai mari se învoiesc cu așa ceva.

Numai singur Partidul Național-Liberal din vechiul Regat nu vrea să știe de așa ceva. Acest partid cere să fie lăsat singur să-și formeze un guvern, iar după aceea se facă alegeri tot singur, așa cum va vrea el. Partidul Liberal vrea să conducă țara de 17 milioane, cu un guvern format tot în felul guvernelor din România cea mică de 7 milioane.

Că aceasta nu se poate aproba de celelalte partide, e ușor de priceput. Liberalii se laudă însă mereu, că ei o se vină în curând la conducere și ei se bucură de încrederea Coroanei și alte multe.

Lumea mare, nepărtinitoare, nu crede asta așa ușor, cum spun cei interesați. Din contră se susține, că Maiestatea Sa încă ar dori un guvern compus din toate partidele de seamă ale țării.

Aceasta e și mai ușor a crede, fiindcă, dacă s'ar întâmpla, ca să ajungă Partidul liberal singur la conducere, atunci o să se vadă în fața a foarte mulți contrari. Deci, din nou hărtueli, după ce temerea cea mare de Liberali este, că ei vor vrea să conducă țara tot cu protecție și alte năravuri rele, ca mai nainte. Din cauza acestei conduceri a lor în trecut, la cele două alegeri din urmă Liberalii au și pierdut foarte multe locuri în Cameră, unde de prezent abia sunt vre-o 10 inși.

În timpul din urmă, văzând Partidul Liberal că și-a pierdut așa tare trecerea în vechiul Regat, unde acest partid e cunoscut, a început a face o mare propagandă în noile teritorii ale României.

Din cele spuse mai sus, noi ar trebui însă să știm lângă cine să ne lipim. Tot razimul nostru să ne fie Partidul Național, cu care Partidul Liberal va primi la vreme să lucreze bucuros, dacă el nu are gânduri mai ascunse pentru Ardeleni. Noi vrem o Românie mare și tare, în care și noi să fim întrebați și ascultați totdeauna, iar nu numai când vreau unele cercuri interesate.

Ce avem și ce nu avem în țara noastră?

România este un stat agricol în cea mai mare parte, deși s'ar putea dezvolta aci o industrie foarte puternică, îndeosebi în Ardeal. În cele următoare vom aminti pe scurt ce avem, ce n'avem, ce ne putem

face. Aceste constatări sunt făcute în urma expoziției aranjată astătoamnă la București.

Industria chimică (cerneluri, vopsele, unsori, uleiuri etc.) se fabrică la noi în măsură foarte mică. Se produce ceva săpun, chibrituri, diferite acide, stearin, parafină, ceară.

Industria textilă este cea mai puțin dezvoltată la noi. Fabricile de postav din țară abia pot acoperi 5% din lipsuri. Nu se fabrică la noi stoffe mai fine, mătase etc.

În industria pielei este mult mai multă piele brută (nelucrată), decât pot să prelucraze fabricile. Dacă fabricile noastre ar putea prelucra toate pieile, atunci s'ar putea exporta în alte țări multă piele, așa însă suntem siliți să aducem noi.

Talpă se produce aproape destulă în țară, dar e inferioară celei străine. Piele neagră de box și vix se produce cât trebuie. Pielea fabricată în Ardeal e mult superioară celei din vechiul regat.

În industria spiritului e supraproducție, adică se produce mai mult decât se cere. Dându-se liber dreptul de fierț, populația dela sate fierbe mult rachiu. De prezent e foarte mult spirit în țară, dar cu toate acestea exportul suferă din cauza multor greutăți. Din străinătate nu se aduce nimic.

Articole de modă pentru dame și domni nu se fabrică mai deloc în țară, iar cele câteva puține fiind inferioare nu pot concura cu articolele străine. Aceste mărfuri se aduc în partea cea mai mare din Austria și Franța.

În industria ferului se produc cantități mari, cari acopăr în mare parte lipsurile țării. Avem și câteva fabrici de vagoane și mașini agricole. Instrumente (unelte) fine se pregătesc puține la noi. Acestea se aduc din Germania și Austria.

Sticlă simplă se fabrică destulă în țară, dar mai fină, ca sticlă de oglinzi, table de sticlă etc. se importează.

Aceste pe scurt asupra dezvoltării industriei în țara noastră. Cei interesați pot să-și facă o mică iconă: ce avem, ce n'avem, ce ar trebui să facem. Oamenii nu spirit de întreprindere să se asocieze, iar după ce au chibzuit bine să pornească la drum, înființând ceea ce n'avem, dar să rențezează.

Organizarea Partidului Național în județul Sibiu

a luat în timpul din urmă cea mai sănătoasă pornire. În Sibiu s'au ținut mai multe consfătuiri între vechi aderenți, iar în județ deasemenea s'a luat atingere cu diferiți fruntași de pe satele noastre.

Pentru stabilirea unui program de muncă mai amănunțit, pe Mercuri seara, 4 Ianuarie 1922, a fost convocată în Sibiu o consfătuire în cerc mai restrâns, la care au luat parte și delegați din județ.

Consfătuirea s'a ținut sub prezidiul dlui General Boeriu, bărbatul de cinste și un caracter absolut integru. Au referat asupra situației politice dl senator A. Bârseanu, dl deputat I. Lăpădatu și dl Dr. Lucian Borgia. La discuție au mai luat parte dl protopop Simu, Dr. I. Onițiu, Dr. I. Stoichiția, păr. Spătariu și alții.

Dintre punctele mai însemnate, asupra cărora s'a discutat, spre orientare și altor

În noaptea Crăciunului.

... Pentruce în noaptea asta, stau luminile aprinse
In căsuțele smerite de prin văi și dealuri ninse?
Pentru cine întârzie focu 'n vatră, fumu 'n horn,
In vecini, ... și copilașii — pentruce-s trezi și nu dorm?

Este noaptea privegherii, când în iesle jos pe fân,
S'a născut Mântuitorul, din feciorescul sfânt sân,
Este noaptea așteptată, sfânta noapte de Crăciun,
Noapte plină de lumină, când tot omul e mai bun.

Stele par, în pânza, iernii geamurile luminate,
Cari aprind pe luciul gheții, străluciri de nestimate,
Scârțâii de porți s'aude, câinii 'n lanțuri să rotească,
Pe la uși colindătorii, cete-cele se gonesc.

Mama la lumina lămpii rânduește haine nouă,
Mai lipsește fecărei câte-o 'mpunsătură două.
Focul povestește singur, varza 'n oală clocotește,
Din ceaslovul muced, tata, psalmii Nașterii-i cetește.

Niculifă cel mai mare și cu Ghiță desmerdatul,
Duși de-asăară dela cină, sunt în sat cu colindatul,
Cei mai mici se bat cu somnul, știu atâtea doar și ei,
Că din sat, le aduce nenea, mere, nuci și colăcei.

Fata a sfârșit cu lucrul, toate 'n casă 's ca 'n oglindă,
Pune mâna pe gazetă și desprinde o colindă.
Iată și pe Niculifă și cu Ghiță, ... cei mai mici
Dorm, strângând în brațe: mere, colăcei și turtă dulce.

E târziu de miezul nopții, rarele urcă 'ncet
Drumul cerului albastru, cu pași rari, ca de profet.
In vecini închide ochii, sub pleoapele de paie
Casa pe a cărei geamuri, doar mai joacă-o bobotaie.

Rând pe rând, tot câte una, luminările dispar,
Numa 'n mine cum stau singur, amintirile răsar.
Este sat liniștea lasă greutatea-i plumburie,
Eu la sobă trăiesc clipe sfinte din copilărie.

Dar de odătu ce s'aude? — Glas de clopot valsea prinde
In căsuțele smerite rând pe rând iar se aprinde
Luminări în fațadele xilei. In vecini porțița sună,
Patru umbre trec în noapte spre biserica străbună.

Petrea Dascălul

Artaban

— O istorioară de Crăciun cu tălc —

Despre încă un crai — al 4-lea —
să spune, că a plecat să-l afle pe Hristos.

Artaban, acest craiu, vându o parte
din averile sale și cu 3 bucăți de aur plecă
în urmele stelei.

Un bolnav, căzut la marginea dru-
mului, îi ieși în cale. Să treacă pe lângă
omul ce striga după ajutor, nu se putea.
Schimbă dar o parte din aurul său, plăti
unui om să-l ducă la casa sa și să-l gri-
jească până la deplina lui tămăduire, —
și plecă mai departe cu zor.

În Vifleem ajunse târziu. Din calea
lui Irod, — Iosif și Maria fugise cu prun-
cul în Egipt. Pe ulițele Ierusalimului toc-
mai atunci soldații lui Irod omorau copii.

Artaban văzu o scenă feroasă: din
brațele și din lacrimile unei mame, sol-
dații trăgeau un copil, spre ... junghiare.

O nespūsă milă îl cuprinse. Scoase
din pungă sa a doua bucată de aur, o
dede ostașilor și scăpă viața copilului și
șterse durerea mamei.

După multe căutări zadarnice să în-
toarse iar în Ierusalim, auzind că acolo
ar fi Mesia.

Dar și acum întârziase. Isus tocmai
suia Golgota și ostașii opriră lui Artaban
calea și dorul de a-l putea vedea.

În această îngheșuală o fată nevino-
vată căzu plângând înaintea lui Artaban.
Neiertătorii ostași o târau în robie și des-
nădăjduită ea îi ceru ajutorul. Mare milă
cuprinse pe Artaban. Scoase și cel din

urmă aur, îl dade ostașilor și scăpă viața
și sufletul fecioarei.

În această clipă Isus își da sufletul
sus pe Golgota. Pământul se cutremură,
o piatră căzu de pe coperișul unei case
și rănii de moarte pe Artaban.

O vedenie i se arătă lui Artaban ce
muria: Cel răstignit sus pe Golgota, și îi
zise: „Amin, amin, zic ție Artabane, că
tot ce ai făcut pentru aceștia frați mai mici
ai mei, pe cari i-ai întâlnit în calea ta, mie
mi-ai făcut.”

Și închise Artaban ochii fericit, că
a aflat și s'a întâlnit cu Acela, pe care îl
căutase cu atâtea dor.

*

Tâlcul acestei istorioare este ușor:
de vrei să-l afli pe Hristos, iată-l neîncetat
înaintea ta, în chipul celor lipsiți, năcăjiți
și bolnavi.

Fiecare om, la fiecare pas, să poate
face un Artaban, căci durerile și întristă-
rile pe cari le-a întâlnit și le-a tămăduit
Artaban în calea sa, le avem și noi, ne
es și nouă în cale. Mai mult ca oricând
este acum plină lumea de ele. Dar, durere,
vremurile noastre n'au făcut Artabani, ci
au umplut lumea de speculanți. O lăcomie
nebună de a face bani, averi și plăceri
i-a aruncat pe ceia cu putere în spatele
săracilor, ca să le ia nu numai cămașa
din spate, ci parcă și sufletul din oase.

Iată, deci, tâlcul istorioarei. Să nu-l
uităm. El ne îndeamnă să-l căutăm și să-
aflăm pe Hristos prin mila, iubirea și mi-
lostivirea față de aproapele nostru.

Părintele Trifa.

Colindă.

Cu desagul la spinare
Frământăm omătul mare;
De cu noapte până 'n xori
Ninge cerul dalbe flori.
La ferestre luminate
Sufletul în cântec bate,
Cântecul de la părinți
Il cântăm în suferinți:

„Munții noștri aur poartă
Noi cerșim din poartă 'n poartă.”

*

Nu i fereastră luminată
Să nu fie colindată;
Toate glasurile spun,
Că e noaptea de Crăciun.
De la ușa la fereastră
Ducem sărăcia noastră
Cântecul de neam iobag
Il cântăm din prag în prag:

„Munții noștri aur poartă
Noi cerșim din poartă 'n poartă.”

Volbură Poiană.

Cântec.

Perdit stau în liniștea sării,
Ce 'ncet peste lume coboară.
O tăină-mi învâluie gândul
Și-un dor nepătruns mă 'nșoară.

Un vis mi-a fost toată viața
Și firul de clipă fugare.
Din zi ce se duce uitată
Mai jalnică lumea îmi pare.

Aceiaș poveste de astăzi
A fost ieri și fi-va și mâine.
Și drumul acelaș îl batem,
Durerea aceeaș rămâne.

Abea câte odată i semină
Viața cântărilor mele,
Si-atunci uit pe o clipă de lume
Și gândul îmi zboară spre stele.

Să caute luccășul sării,
Pribeagul din sfere semine,
Să i spună, că-i greu în viață,
Să 'ntrîbe, că-bito de tine.

Ioan Berghia.

Din Rai.

Pentru copii.

Preseara zilei de Crăciun
Cu cântece de stea și crai
— Poveștile precum ne spun —
O prăsnesc și Sfinți 'n rai.

Aci 'n mijloc de câmp cereșe,
Cu flori de aur și argint,
Să 'nalt 'un pom dumnezeesc,
In mii de raze strălucind!

De crengi atârână jucării
Si daruri scumpe și minuni
Pentru acei dintre copii
Cari sunt curați, drăguți și buni.

Vin cele 'ntregi de îngerei
Si își petrec sub pomul sfânt.
— Ei sunt copiii frumusei
Sturați la cer de pe pământ.

Alături Moș-Crăciun — la sfat
C'un îngerel — își umple-acum
Cel coș de veacuri colindat,
Ca să pornească-apoi la drum...

Să strâng toți îngerii din xări
Si fiecare dintre ei
Trimite-un dar ori sărutări
Si-o vorbă dulce pentru-ai săi...

Petrec apoi pe Moșul blând
Cu cântece și cu alai
Pân' să coboară pe pământ,
Iar ei să 'ntore din nou în rai.

Si toată noaptea în priveghi,
La peștera cu prunc cereșe, —
Colindă după datini vechi
Si joacă și să veselesc.

Iar Dumnezeu — pe tronul cel
Încunjurat de mucenici —
Să bucură cu drag și El
De fericirea celor mici...

Aurelia Pop.

Inoirea

Ne bucurăm de sfintele sărbători ale
Nașterii Domnului. Privim cu sfîntenie
steaua luminoasă, care vestește bucuria
cea mare. Dar noi ne-am întrebat oare
cum o putem primi în suflet, coborîndu-se
din cer, ca să se anine de cerul inimei?

Dacă în noi nu se petrece o refacere,
o lepădare de tot ce este rău și vicleșug,
dacă nu ne spălăm cu apa curăției sufle-
tul încărcat de zgura răutății, — atunci,
oricât am privi către cer, ori cât ne-am
ținea de poala celor trei magi, ca să ne
ducă la ieslea unde s'a născut cel fără de
început, nu ajungem să fim buni creștini.

Hristos se naște în fiecare din noi,
cât timp suntem curați. Cât nu, singuri ne
amăgim, singuri ne desconsiderăm. În ies-
lea prihănită și spurcată a eului nostru,
Cel fără de ani, nu se va coborî nici-
odată. Și în acest caz, steaua luminoasă
nu se va îndrepta către ideal, ci ne va
pustii drumul, iar noi vom rătăci în noap-
tea vremurilor.

Idealul, absolutul bun, stă la sfârși-
tul tuturor căilor. Fiecare potecă, fiecare
drum îngust sau calea largă, netezită ori
aprinsă, își are în zare lumina sfântă a
unui ideal: Idealul în familie, în școală,
în atelier, în măruntaele pământului, în
consolidarea Patriei, în pacea dorită a po-
poarelor.

Să ne punem fiecare mâna streagină
la ochi, să ne uităm astăzi în lungul dru-
mului, pe care ne aflăm, și vom vedea
în chip de prea luminată stea, icoana idea-
lului nostru pămăntesc: fericirea Patriei.

Altă stea nu mai răsare. Ochiul nu
mai vede altceva. Să fim înnoiți ca să a-
jungem la dansa!

Volbură Poiană

Câteva cuvinte la Crăciunul anului 1921.

Iată am ajuns și Crăciunul acesta. Sufletului nostru și acest Crăciun aduce bucuria cea mare a pogorării lui Mesia la noi pe pământ.

Dar traiului nostru ce aduce acest Crăciun? De câțiva ani încoace, Doamne, schimbăcioase lucruri mai aduc Crăciunii pentru traiul nostru!

Acum 5—6 ani venii la noi Crăciun cu strigăt de războiu. Prăznuiam atunci Nașterea Domnului între tunete și fulgere de războiu, și ca răspuns la cântarea ingerilor de sus „pe pământ pace, între oameni bucurie”, jos în tranșee să omoară om pe om și creștin pe creștin.

Ne-a venit apoi — după războiu — Crăciun cu steaguri, cu cântece și jocuri naționale. „Soarele dreptății” răsărise și pentru neamul nostru. Am avut atunci Crăciun cu bucurie deplină.

Azi? Ce ne aduce Crăciunul de azi? Iznadar am cerca să tăgăduim adevărul nu ne aduce destulă bucurie națională. Ne-au copleșit năcazurile, greutățile, neorânduilele. Țara sângerează din mii de rane și de nicăeri nu vedem ivinduse doftorii, cari să-i lege ranele.

Credeam, că am îngropat pentru totdeauna cântecul de jale: „Dela Nistru pân' la Tisa, tot românul plânsu-mi-sa” — și iată îl avem întreg. Acest cântec este parcă tot ceea ce s'a făcut pentru așa zisa „unificare”. Ne-a unificat el, așa că azi avem aceleași dureri, plânsuri și nemulțumiri dela Nistru până la Tisa.

Care să fie pricina? Pricinile-s multe. Cea dintâi o purtăm toți. Ne-ăm prea depărtat de sfânta biserică și poruncile ei. Prea a slăbit între noi credința părinților noștri și prea s'au stricat purtările și moravurile cele vechi, curate și bune.

O altă pricină: În vremea desrobirii noastre am cântat și jucat prea mult. Și între cântecele și jocurile noastre s'au strecurat la conducere mulți nevrednici și nechemați. Alta: Între mulți conducători ai noștri s'a prea încuibat lăcomia de a să îmbogăți, de a să face milionari peste noapte.

Altă pricină: o purtăm iarăși toți. Așteptăm minuni de sus, fără să ne dăm seama, că numai munca noastră a tuturor poate face fericită o țară și un neam.

Dar cea mai de căpătenie pricină, că nu avem Crăciunul pe care ar trebui să-l avem, este alta, este un păcat vechiu și urât, pe care îl avem noi Români: ura, zavistia, împăcherile. În vremea Unirii noastre naționale să părea, că acest păcat s'a pogorât pentru totdeauna în groapa din care am eșit. Să părea, că l-am lăsat în Egiptul din care am scăpat. Dar iată-l ivit iarăși între noi cu o furie și înversunare nemai pomenită. El este pricina, că suntem așa cum suntem și nu cum ar trebui să fim.

El orbește pe conducătorii noștri să facă certe și lupte de partide în vremea ce țara sângerează din mii de rane, irozii ne pândesc la toate hotărârile și leul nostru piere pe picioare de slab și prăpădit.

„Pe voi vă nimiciră a pizmei răutate” a zis poetul și aceste vorbe ne urmăresc ca un blăstăm de veacuri.

*

Iată înaintea noastră islea Vifleemu-lui. Pruncuțul Isus ce tremură în ea pentru iubirea noastră, să ne fie un îndemn a lăpăda și noi ura, zavistia și împăchererea dintre noi. Fiul lui Dumnezeu pogorât în traiul și coliba păstorilor săraci, să fie apoi un îndemn conducătorilor noștri, ca și ei să nu să certe pe la București, ci să se pogoare cu milă, cu ajutor și dragoste între ceia ce „sed în umbră și întunec”, în năcazurile și lipsurile poporului.

Și iarăși dela Nistru până la Tisa toți Românii să înțeleagă, că trebuie să fie mai creștini ca oricând, mai curați ca oricând, mai buni, mai iubitori, mai harnici și cruțători ca oricând. Numai așa Nașterea lui Hristos ne va fi de bucurie și folos sufletească și românească.

Părintele Trifa.

Colindă

Dela Cioara.

Colo sus mai dînsus,

Domnului Doamne,

Crescutu-mi-o, născutu-mi-o,

Domnului Doamne,

Un pom înalt minunat.

El de 'nalt îi pân' la ceriu,

Cu poalele pe sub nori.

Colo sus la vîrfurile

Ardu-mi nouă luminele.

Dintr'acele luminele

S'au făcut trei riurele:

Unui riul rîu de vin,

Unui apă, curge lin;

Al treilea-i rîu de mir.

Între mir și între vin

Este-o baie a Domnului.

Da 'n baie cine să scaldă?

Scaldă-se stăpânul gazdă

Cu dalba lui jupăneasă!

Se tot scaldă și să 'ntreabă:

O tu, Doamne, ce-ai făcut

Poduri late peste ape,

Pod d'argint peste pământ;

Și eu, Doamne, mi-am făcut

Casă mare lângă drum;

Căți pe drum Doamne treceau,

Toți la mine s'abăteau;

Și eu Doamne că le dam:

Pe cei goți îi îmbrăcam,

Pe flămânzi îi săturam,

Pe desculți îi încălțam,

Și eu Doamne că le dam:

Tot de cină cu lumină,

Și de prânz cu voie bună,

Să fii gazdă sănătoasă,

Cu colinda veseloașă.

I. B.

Orație la Crăciun

O ce bucurie sufletească,
Că omul nu poate se gîndească, —
Eu astăzi, creștini buni,
Mă dusei coala 'n vecini,
Iar nu întrai bine 'n casă,
Și Crăciunul fu pe masă,
Cu o vadră de vin rasă;
Iară la foc un purcel,
Dar n'avui noroc de el.

Gazda nu va pregeta,
În cămară va intra,
Ca s'aduc un cărnaț lung,
Ca cu ala să m'ajung;
Sau o spată lată,
Ca nime să nu ne bată;
Niște bani mai proști,

Nu d'acuma scoși:

Groși la dungă,

Că sporesc la pungă;

Sau vr'o opt ori nouă duce,

Că și acelea ne-ajunge.

Nașterea lui Christos

Să ne fie de folos;

Tuturor de veselie

Și nouă de bucurie.

I. B.

Un Crăciun din trecut

Ca și alți mulți frați de suferință, Crăciunul anului 1917 l-am petrecut în capitala țării ungurești, în Budapesta, nu ca om liber, ci ca internat, — un rob al ungarilor spărioși de tradare de patrie, — adus dela Șopron în inima țării lor.

Deși urmăriți de detectivi pas de pas, totuși ne dam întâlnire, noi robii, la capela gr.-or., la redacția „Foaia Poporului Român”, la cafeneaua „Fiume” și la lăptăria cea mare, unde ne stămpăram foamea cu câte un iaurt.

Se apropia Crăciunul anului 1917, deci ne sfătuiam cum și noi să-l serbăm acest praznic. Sfatul e gata: punem bază unui cor mic, a cărui conducător era medicinistul Dobrotă, ce urma universitatea din Pesta; învățăm câteva colinzi și haid' după obiceiul românului, la colindat.

Am cercetat cu colinzile noastre casele unor fruntași români, ca judele de curie Mezei etc., unde am fost bine primiți și bine găzduiți, iar sfârșitul era redacția foaiei amintite, unde din partea redacției ne aștepta o cină minunată — și sarmalele românești.

Deși amărâți în suflet de șicanele stăpânitorilor de atunci, totuși serbam voioși Crăciunul și nădăjduiam, știind că după suferințe are să vie libertatea mult dorită. La ori care conversație a noastră ne întăream unul pe altul cu credința în biruința finală, căci Dumnezeu nu și-a uitat de poporul său care de atâtea veacuri stă asuprit și-și așteaptă libertatea.

Așa a fost românul: îndelung răbdător, dedat de mic cu năcazul și suferința și învățat de părinți să fie răbduriu, pentru că biruința fără suferință nu este.

Câtă deosebire între prăznuirea sărbătorilor Crăciunului din trecut și azi!

Ce mângăiere sufletească avem când ne vedem: popor liber în țară liberă, cu limba și datinele noastre deosebite de alte popoare!

Să mulțumim lui Dumnezeu pentru marele bine, ce l-a revărsat asupra poporului nostru român, închegându-ne într-o țară frumoasă și bogată.

Până e Dumnezeu cu noi, nime nu e contra noastră.

Chimu.

Către abonați

Cu numărul de față s'a început un nou abonament și intrăm într'un nou an: al 30-lea dela înființarea acestei gazete populare, care a fost cea dintâi la noi în Ardeal.

Din acest prilej ne adresăm iubitorilor nostri abonați vechi, mulțumindu-le de sprijinul dat. Pentru cheltuelile mari de azi, plata unui abonament anual e ca o picătură de apă în marea cea largă. Dar picătură cu picătură pot face un lac destul de mare. Așa s'au adunat și abonații nostri din tot cuprinsul țării. La rândul nostru, noi scoatem această foaie așa cum o vedeți.

Sunt însă foarte mulți în restanță cu abonamentul. Aceștia nu trimit nici gazeta înapoi, nici banii pentru ea. Li rugăm și la acest loc să-și rânduiască plata abonamentului.

Mai sunt apoi o seamă de abonați, cari așa urât ne înfruntă pe noi, fiindcă posta nu le duce foaia regulat. Oameni buni, noi aci nu putem ajuta nimic, decât dacă se poate dovedi cine e de vină, ca apoi să cerem darea lui în judecată, când trebuie totul dovedit cu martori.

Sunt mai departe mulți, cari nu-și scriu adresa destul de descurcat. Urmarea este, că se greșește comuna sau numele, prin ceeace foaia ajunge în alte mâni, iar respectivul așteaptă înjurându-ne mereu pe noi.

Spre a încunjura toate acestea, rugăm mai multă atenție din partea unora. Cugețați-vă, că la noi zilnic trebuiesc regulate și controlate sute și mii de nume. Iar dacă la mulți trebuie tot să ghicim cum îl chiamă și de unde este (că scrisoarea nu-i de descurcat), atunci vă puteți ușor închipui suflul celui care lucrează la așa ceva.

Intre astfel de împrejurări, se întâmplă, că și în biroul nostru (unde lucrează mai multe persoane cu protocoalele) se poate greși ceva, ceeace nu trebuie momentan luat în nume de rău, ci să se dea lămurirea delipsă spre a se îndrepta.

Mult necaz ne fac cei în restanță cu plata, pentru cari tot mereu trebuie să controlăm, ceeace ne costă mari spese. Binevoii deci a plăti cu toții sau a spune măcar când puteți plăti. Cu numărul acesta se începe din nou controla. Cu cei aflați în restanță vom fi mult mai aspri, ca până acum. De asemenea cu cari umblă să scape de plată cu câte vorbe goale (ca să nu le zicem minciuni). Fiecare restanțier să țină seamă de scrisoarea din Nr. 48 și să se cugete, că noi nu suntem milionari. Prin urmare foaia nu se mai poate da pe așteptare și nimenea să nu poftască a ceti în cinste, că nu-i frumos.

Calendarul Poporului

pe anul 1922

care se tipărește la „Foaia Poporului“, a isprăvit. S'a pus în vânzare pentru Sibiu și jur Marți 3 Ianuarie n. Tot în aceste zile s'a început expediția și pe postă. Nu s'a putut isprăvi mai curând din cauza grevei tipografilor în lunile trecute.

Prețul unui exemplar este 4 lei, iar pentru postă 1 leu deosebit. Dela 10 exemplare în sus se dă rabatul cuvenit.

Cine comandă numai 1—5 esemplare trebuie să trimită banii înainte, altcum vine posta și mai scumpă.

Comande de cel puțin 10 exemplare se pot trimite și cu ramburs. Deasemenea și pachete mai mari.

Orice comande de călindare nu se pot face decât trimițând banii înainte sau plătind la scoaterea pachetului, când cuprinde delat 10 exemplare în sus.

Pe așteptare nu se poate da Calendarul. Avem spese mari și vecinica controlare cu ceice au plătit sau nu, ne îngreunează prea mult lucrul, după ce Calendarul e și așa foarte ieftin, în comparație cu scumpetea hârtiei și a lucrului.

Plebiscitul dela Șopron

În orașul Șopron și satele din jur, la 13 Decembrie 1921 s'a ținut plebiscitul, adică oamenii au votat, că de care țară să se țină: de Austria, sau de Ungaria? Acest ținut a fost întâi dat Austriei, dar Ungurii s'au împotrivit, cerând marilor puteri să se facă votare din partea populației.

Rezultatul votării a fost, că majoritatea (cei mai mulți) a votat pentru alipirea la Ungaria, țara de care s'a ținut și înainte de războiu.

După ce se știe, că majoritatea acestor locuitori sunt șvabi, adică nemți, toată lumea se miră: Cum de au votat alipirea la Ungaria și nu la Austria, care-i țară curat nemțească?

Internații noștri, cari au șezut doi ani la Șopron, ne dau lămuririle de lipsă. Ei ne spun, că poporul șvăbesc de acolo, deși nu știe vorba ungurească, totuși zice că-i maghiar, pentru că așa l-a învățat învățătorul lui în școală și popa lui în biserică.

Toți preoții și învățătorii Șvabilor sunt renegați, căci chiar și în viața lor de toate zilele, deși șvabi, vorbesc ungurește. Au studiat în școli ungurești și simțesc numai ungurește, de aceea și poporul și-l-au învățat să zică: „een maghiar vaghiok“!

Cât de puțin simț național este în ei, au arătat-o cu aceia, că în școlile lor confesionale limba de propunere e cea maghiară de vr'o 30 ani, va să zică dinaintea lui Apponyi.

Eată ce pot face din popor niște conducători slabi! Să ferească Dumnezeu pe ori ce popor de așa coade de topor!

Banca Centrală pentru industrie și comerț s. a., Cluj

— Raport special. —

S'au strecurat doi ani și jumătate dela înființarea Băncii Centrale în Sibiu, care s'a mutat mai târziu la Cluj, lăsând în Sibiu o filială puternică. Cine ar fi cutezat atunci să creadă, că Banca Centrală, care se înființase cu 15 milioane de coroane, — adică 7 milioane și jumătate de lei, — prin sporire de capital va ajunge la 50 milioane de lei capital societății și la 16 milioane de lei fond de rezervă, în așa scurtă vreme...

Conducătorii Băncii Centrale și-au dat seama, că ce pot face. Au pus umărul și au zis: „Voește și vei putea!...“ „Lumineză-te și vei fi!...“, au muncit din greu și noi acționarii ne bucurăm acum de roada muncii lor înțelepte.

Acțiunile au crescut în preț la îndoit, căci lumea le-a îndrăgit, iar încrederea oamenilor asemenea a crescut pe zi ce merge față de Banca Centrală, căci au văzut, că lucră cuminte și cu spor, pe placul tuturor, că nu face lucruri nechipzuite. — Oamenii au văzut, că pentru depuneri spre fructificare (dă totdeauna camătă (interese) mai mare ca oricare altă bancă, — că în anii din urmă a dat câte 10% dividendă. După cum sunt informat, că a lucrat în anul 1921, dividendă pe anul acesta poate să fie chiar și mai mare. Aceasta se va hotărî la vremea sa prin Consiliul de administrație și prin adunarea generală, care se va ține colo către Florii, ca în toți anii.

Banca Centrală nu are înaintea ochilor numai binele și înaintarea citorva acționari bancheri sau milionari, — nu, căci ea este banca noastră ardelenască cea mai mare. Banca Centrală este a noastră a tuturor, căci la înființarea ei și la urcarea de capital

până la 50 milioane de lei au pus umărul toți românii noștri, care după cum au putut. Și au subscris acții care 10, care 20, care 100 sau și mai bine, după cum l'au slăbit curelele și baiera pungii pe om.

Acționarii Băncii Centrale sunt țărani, muncitori și meseriași de tot felul, comercianți, industriași și fabricanți, tot felul de oameni nădrăgari, oameni cu școli mai mari, fondurile bisericesti și școlare, băncile românești mai mici și mai mari, — cu un cuvânt toată suflarea românească a căutat să subscrie pe întrecute acții la Banca Centrală.

Numai frații noștri din America n'au putut subscrie, căci pe vremea aceea nu umbla posta la America, decât numai cu mare întârziere, din care cauză au și rămas fără de acții.

Ar trebui însă ca să profite acum de ocaziune și să schimbe dolarii până e cursul (schimbul) favorabil și să caute să cumpere pe o parte din bani acții dela Banca Centrală, căci din nici o casă românească n'ar trebui să lipsească acțiunile Băncii Centrale.

Pentru Banca Centrală să se poată desvolta întruna tot mai mult și mai mult, noi cu toții trebuie să o sprijinim zi de zi, pas de pas, parte prin aceia, că îi dăm depunerile noastre spre păstrare și fructificare, parte prin aceia, că frații noștri duși prin America să nu mai trimită asignatele și cecurile lor pe la băncile din București, ci să le trimită spre incasare direct la Banca Centrală sau la filialele ei. Mai ajutăm Banca Centrală și o întărim și pe ea și pe noi și prin aceia, că îi cumpărăm acțiunile și îndemnăm și pe alții să le cumpere, căci nu la faptă rea, ci la bine îi îndemnăm. Fraților noștri sosiți acasă din America le recomandăm să-și ridice depunerile de pe la București, sau să încredințeze cu ridicarea lor pe Banca Centrală, care le face bucuros, aproape fără de spese și cât se poate mai de îngrabă.

Banca Centrală din Cluj are până acum în următoarele orașe filialele sale: în Alba-Iulia, Arad, Hațeg, Oradea-mare, Sibiu și Turda, iar peste vreo 2—3 luni se mai deschid filiale și în Bistrița, Arad și la Timișoara.

Toți aceia, cari au vre-o daraveră, au ceva de lucrat cu banca, să se adreseze la Banca Centrală către filiala din acel ținut, de unde e mai aproape, — adică cei din jurul Sibiului, de pe Târnave și de pe țara Olteului se vor adresa la Filiala din Sibiu, cei de prin județul Hunedoarei la filiala din Hațeg, cei de prin Munții apuseni și de pe Murăș, se vor adresa la filiala din Alba-Iulia și în parte la Turda, cei de prin Bihor, Sătmăr, Sălaj și Maramurăș se vor adresa la filiala din Oradea-mare, cei de pe la Brad la filiala din Brad și așa mai departe.

Banca Centrală a mai zidit în anul 1921 mai multe fabrici: una de sârmă (drot) și de cuie la Ghiriș, una de potcoave și de șiroafe la Cluj, una de eternită (tigle ușoare din ciment și asbest, cari nu ard) la Oradea-mare, una de piele la Turda și una de sticlă tot la Turda, care va fi gata la primăvară.

Peste așteptare (de frumos s'a desvoltat fabrica de mașini „Schieb“ din Sibiu, înființată tot de Banca Centrală, care face motoare, miori țărănești și sistematice, batoze, funiculare și mai are și o turnătorie renunită de clopote, așa că și la catedrala

Mitropoliei din București și la catedrala în-coronării din Alba-Iulia, clopotele se toar-nă tot în Sibiu la firma „Schieb“, a Băncii Centrale.

Atât fabricile, cari le-a zidit în anii 1919 și 1920, cât și cele zidite în anul din urmă, toate merg și se dezvoltă foarte bine, căci se lucră în ele cu sîrguință și cu tragere de inimă. Așa să și cade, că trebuie să arătăm și noi românii străinilor, că ce putem face și că suntem oameni de ispravă.

Banca Centrală se ocupă și cu comer-ciul de tot felul de mărfuri coloniale, bă-cănie, textile, cereale și alte produse a-

gronomice, vinuri și altele. Aduce mărfuri din străinătate și le vinde ieftin la noi și duce altele afară din țară și le vinde cu prețuri bune în străinătate, din care cauză le și plătește mai bine la producători.

Banca Centrală caută să ajute pe toată lumea, — pe cei mici și mărunți ca să se întărească și să crească, să poată umbla pe picioarele lor proprii, — dă ajutoare și știpeții pentru cei care vreau să învețe vreo meserie sau vreo școală mai înaltă. Pentru scopuri de binefacere și în formă de ajutoare și daruri pentru orfani, bolnavi, spitale, etc. a dăruit câteva sute de mii de Lei în cei doi ani din urmă.

Fraților! Să ajutăm și noi cu toții, — care cum putem, — Banca Centrală în intențiunile ei bune și vrednice de imitat. S'o ajutăm, că pe noi ne ajutăm!... Să nu mai ducem banii nostri străinilor, nici ca depuneri spre fructificare, nici pe mărfuri și în nici o altă formă, ci să-i încredințăm la Banca Centrală și la filialele aceleia, unde vedem, că se lucră cu rost și cu chibzuială, cu grije și cu mare rân-duială.

Frații nostri din America, asemenea să ne audă glasul și să ne sprijinească în dorințele și voința noastră. Așa dorim să fie!... Moș Crăciun.

Serbători fericite Vă poftesc!

Traian Marian

Prima Fabrică Română de Licheruri și Rum

Sibiu

Strada Turnului No. 48

Serbători fericite doresc stimaților mei clienți!

Firma Daniel Bretz, croitor de domni

Sibiu, Strada Huț No. 10.

Nr. of. com. 1300/1921.

206

Publicațiune

Comuna Mohu esarîndează dreptul de pescuit pe anul 1922 prin lici-tațiune publică verbală împreună cu oferte sigilate, care se va ținea în 15. Ianuarie 1922 la 2 ore p. m., la primăria comunală a comunei Mohu.

Prețul strigărei: 1000 lei.

Vadul 10%.

Condițiunile de lici-tațiune se pot vedea în biroul notariului comunal în decursul orelor oficiale

Mohu, la 31. Decembrie 1921.

Primăria comunală.

**Cununi pentru mirese
Voal pentru mirese
Beteală (fire de aur)
Buchete de flori**

se capătă la **GERTRUD WOLFF**
Sibiu, str. Cîsnădiei 14, etaj. I
Vînzare în mare și mic.

Fabrică de apă gazoasă

se caută de cumpărat oferte detaliate
se trimite la ziar. 1883

Atențiune!

Mare transport a sosit: **Ve-lour, stofe pentru dame
și bărbați**, catifea cord, bar-chente, cretoane, pânze în mare
asortiment la

Eugen I. Ban

Sibiu, strada Elisabeta 11.

Prețuri ieftine!

Pentru sf. sărbători!

se găsesc renumite **rumuri,
cognac**, diferite **licheruri**,
de prima calitate, **spirt rafinat**
96%, **vinuri renumite, bere**
proaspătă zilnic la

Depozitul și **BODEGA**

STEFAN POPA LUCA

SIBIU, strada Urezului No. 5

Bodegă asortată cu felurite
mîncări calde și reci. Ser-
viciu prompt și curat.

O prăvălie de băcănie

și mărfuri mixte, bine asortată,
cu circulație de țarg de țară și
tărguri săptămânale, în nemijlo-
cita apropiere de cas rma de
călărași, se află de vînzare din
mîna liberă pe lângă un preț
foarte ieftin (12,000 Lei)

Adresa: „Hermes“ A. G.
Sibiu, strada Pintenului 9

Primesc spre confecționare
Peruci de păpuși

Reparaturi de păpuși

Alegere de cozi din păr veritabil natu-
ral. — Se primesc tot soiul de lucrări
în păr. — Aici se cumpără păr femeiesc
și părți de păpuși vechi.

Fritz Essigmann, frizeur

SIBIU, Strada Faurilor No. 15.

Giuvaere solide de aur cu briliante

compuse din:

Colier cu briliante cu lanț de platină;
Brățară cu briliante;
Inel pentru dame cu briliante și smaragd;
Brățară din verigi de aur;
Ac de cravată cu briliante (o bucată de frumsețe rară);
Tabatieră de aur cu briliante
Butoni de manșetă de aur (masiv);
Ceasornic de aur pentru dame cu briliante, cu un lanț lung;
Ceasornic pentru dame cu lanț (un lucru apart în forma unui glonț)

toate daruri potrivite pentru

CRĂCIUN

1964

se vînd ieftin și cu bucată.

Informațiuni se primesc zilnic dela 1—2 p. m.

Sibiu, Strada Orezului No. 23.

BANCA CENTRALĂ

pentru industrie și comerț s. a. în Cluj

FILIALA SIBIU

strada Cîsnădiei No. 7 etajul al II-lea

Capital societar:

Lei 50,000.000

Fond de rezervă:

Lei 16,000.000

Legături directe cu străinătatea.

Mari magazine de mărfuri la toate filialele.

EXPORT-IMPORT

Secția de mărfuri și Secția de cereale

importă și exportă, cumpără și vinde tot felul de mărfuri coloniale, de
băcănie, textile, cereale și produse agronomice.

Secția de Bancă și Secția Industrială

se ocupă cu tot felul de afaceri bancare, financializează, naționalizează
și creiază noi ramuri de industrii.

Secția de organizare și Secția Americană

fac acviziția și propaganda convenită, dau informațiuni și sfaturi bine-
voitoare tuturor acelorora cari li-se adresează.

ASIGNATE ȘI CECURI AMERICANE, DOLARI,
precum și libele de depunere dela alte bănci străine se primesc spre
încasare, aducîndu-se banii la noi fără cheltuială și eliberîndu-se imediat
libel de depunere

Pentru **Depuneri spre fructificare** dăm azi:

în cont curent **4 1/2%** neto

pe libel de depunere cu abdicere reglement. **5% — 5 1/2%** „

pe libel de depunere cu termen fix de 1 an

și după sume mai mari **6%** „

Darea după interese o plătește Institutul.

Dolari, assignate și cecuri americane să primesc spre
încasare și depunerile se primesc spre păstrare și fructificare
totdeauna sub cele mai favorabile condițiuni la:
Banca Centrală Cluj str Regina Maria Nr 6
Banca Centrală Filiala Alba-Iulia (fosta bancă „Julia“)
Banca Centrală, Filiala Arad, Piața Boros Béni Nr. 3
Banca Centrală, Filiala Hațeg, (fosta bancă „Hațegana“)
Banca Centrală, Filiala Oradea mare, (fosta bancă „Sentinela“)
Banca Centrală Filiala Sibiu, str Cîsnădiei Nr. 7, II
Banca Centrală, Filiala Turda, (fosta bancă „Arieșiana“)

Sprijiniți BANCA CENTRALĂ căci este

cel mai mare institut industrial și comercial al nostru, înființat cu
capital curat românesc-ardelenesc. — Prin muncă neobosită și chiverni-
seală cu rost și-a creat în scurtă vreme un loc de frunte.

„Vinicultura“

S. p. A.

SIBIU, str. Wagner Nr. 25

lângă gară

☉

Expediază cantități mari și
mici în toată România.

Mari depozite de vinuri vechi și noi
din principalele podgorii ale
Ardealului și din Drăgășa i.
Vinuri de masă și specialități
pentru deseri în bueli.
Vinde cu prețuri cari bat ori ce
concurență, dela 10 litri în sus.
Adevărată Tuică de prune din Regat
gus oasă și eficientă. : Rom Jamaică,
Cognac și tot felul de licheruri.
Spirt dublu rafinat 96% de la cele
mai repute fabrici vinde dela 51.
in sus. 1995

ținuturi, amintim următorul punct: Sunt binevăzuți în sinul Partidului Național orice Români harnici și cinștiți; vor fi primiți în Partid și aceia, cari în timpul din urmă au trecut în alte partide, dacă se dovedește că au fost conduși de bunăcredință; s'a dat însă expresiune părerii generale, să nu fie primiți aceia, cari după trecerea lor în alt partid, au fost deadreptul dușmănoși Partidului Național, prin ceea ce au ajutat la creșterea necazurilor în cari azi se sbate Ardealul și Bănatul.

Iată, deci, cum Partidul Național vrea se facă cu puțință adunarea tuturor sufletelor bune și curate din Ardeal, într'un singur partid mare și tare. Cine are urechi și ochi, acela va ști ce are se face, până când nu e prea târziu.

Dela consfătuire s'a trimis vrednicului președinte al Partidului Național, dlui Iuliu Maniu, următoarea telegramă: Membrii Partidului Național, întruniți azi în Sibiu, la o consfătuire intimă, trimit salutul lor vrednicului președinte al Partidului. Desvoltarea evenimentelor a dovedit, că numai ideile conducătoare ale Partidului Național, reprezentate fără șovăire de președintele său, pot asigura României întregite consolidarea liniștită și o pot feri de zguduiri fatale. General Boeriu, președintele Comitetului de inițiativă.

Intre cei prezenți am observat pe domnii: General Boeriu, A. Barseanu, Dr. Oct. Russu, Ioan I. Lăpădatu, Dr. Lucian Borcia, Dr. Enea Andrea, Dumitru Comșa, protopop Togăni, Nic. Bratu, N. Petra-Petrescu, Dr. Petrascu, Dr. I. Dordea, Dr. I. Stoi-chiția, Dr. I. Muțiu, V. Bontescu, Teodor Doboiu, Ilie Steflea, N. Frâncu, Oct. Stoi-chiția, Dr. Cor. Ștefan, E. Verzariu, Simion Piso, Victor Pop, V. Sfetea, O. Ivan, I. Spârlea, I. Opreșiu, Victor Pop, Dr. I. Opreșiu și mulți alții.

De încheiere nu putem trece neamintit gestul frumos al dlui Teodor Doboiu, mare comerciant în Sibiu, care a deschis lista pentru fondul de organizare a Partidului, cu suma de 10,000 Lei. Pentru acest indemn nobil, i-se aduce și aci mulțumita tuturor oamenilor de bine, cari sporează în fericirea neamului nostru.

Alte comunicate cu privire la activitatea viitoare a Partidului Național în județ, se vor da în curând. Rep.

Informațiuni

*Tuturor cetitorilor, colaboratorilor
și prietenilor foii noastre le dorim
Serbători fericite!*

Ministrul Ardealului Caius Brediceanu a sosit zilele trecute la Cluj, unde a făcut ziarelor între altele următoarele declarațiuni: „Guvernul Tache Ionescu nu este guvern de partid, și își va căuta o majoritate cu care să voteze legea electorală pentru întreaga țară și bugetul Statului”. — Asupra viitorului guvern, noul ministru al Ardealului a adăugat: „Eu cred că un guvern liberal, fără colaborarea partidului național, duce la o situație dezastruoasă”.

Deputații averescani din Ardeal se frământă grozav între olaltă. Unii dintre ei, în frunte cu foștii miniștri Goga și Groza, nu vreau nici să audă de combinația de-a ajuta pe vre-o cale bare-care noul guvern. Ei vreau cu orice preț să-i dea vot de blam guvernului, când se va prezenta Camerei. Alți deputați averescani sunt mai domoli;

aceștia ar voi să se înțeleagă cu guvernul cel nou și să-l ajute la votarea legilor urgente, prin ceea ce ar rămânea tot în jurul celor dela putere, spre a-și mai putea face ceva mendeale. Pentru a lua o hotărâre în această privință, a treia zi de Crăciun se întrunesc în Cluj toți deputații averescani din Ardeal. — Păcatele lor, desigur că acum nici ei nu mai știu, ce sunt și ai cui sunt!

Despăgubire de războiu. În urma contractului de pace din St. Germain, Austria cu începere dela 1 Ianuarie 1922, trebuie să predea României următoarele vite: 1000 vaci de lapte dela 3-5 ani cu 500 vișele, 25 tauri, 1000 viței, 500 boi de jug, 1000 cai de povară și 1000 berbeci. Această sumă este numai o rată momentană din suma totală. — De s'ar aduce numai curând, ca să se poată ajuta frații din vechiul Regat, cari așa rău au fost prădați în anii trecuți.

Declarațiile de dare. Termenul pentru depunerea declarațiilor s'a prelungit din nou, până la 20 Ianuarie 1922, pentru toți locuitorii țării și pentru cetățenii români, ori unde ar avea locuința.

Bani de 1, 2 și 5 lei din nichel se vor bate în Elveția, plătindu-se valoarea lor din împrumutul făcut de Statul român în Elveția. Aprobarea din partea ministrului de finanțe s'a dat Ne bucurăm și așteptăm să vedem noile monede.

Distincțiune. Dl Dr. Aurel Cândea, operator prim-medic director al spitalului de stat din Timișoara, a fost decorat de Maiestatea Sa Regele nostru cu crucea Meritul sanitar cl. I. — Distinsul medic este fiul părintelui protopop gr.-or. Ioan Cândea din Avrigh, jud. Sibiu.

Bani mărunți de metal au mai sosit, din Elveția, în valoare de 2 milioane. — În circulație pe la noi nu vedem însă nimic. Oameni buni, nu ascundeți aceste monede, că n'are nici un rost!

Prelungirea contractelor de închiriere e ca sigură. Așa a declarat zilele trecute noul ministru de justiție Stelian Popescu. Se vorbește despre o prelungire de 3 ani, cu începere dela 1 Aprilie.

Prețul hârtiei de țigarete, dela 1 Ian. 1922, e următorul: Job 5 lei, „de lux” 3 lei, calitatea I-a 1 leu 50 bani.

Petrecere. Corpul didactic din Apoldul de jos aranjează o petrecere cu dans, Duminecă 9 Ianuarie 1922 st. n. (a treia zi de Crăciun), în sala școalei, la care invită cu drag! — *Corpul didactic.*

Prețul beuturilor spirituoase de prezent nu e supus la mari schimbări, fiindcă nu sunt cereri multe pentru astfel de beuturi, deși în alte vremuri chiar acum era cererea mai mare după beuturi. Cauza slăbirei acestui comerț este, că țărani în mare parte își fierb ei rachiu, ceea ce acum le liber de orice impozit (dare). — Ne bucurăm, că nu se vând multe beuturi spirituoase, dar ne-am bucura și mai tare să lăuzim, că pe sate încă se fierbe tot mai puțin rachiu.

Teatru românesc în Sibiu sub direcțiunea dnei *Constanța Hodoș*, și compusă din dnele: Nicolette Șeinescu-Zaman, Maria Rusescu, Mariette Horga, Marcella Gheorghiu, Violeta Basarab și dnii: Z. Rozescu, G. Băcleșeanu, Petru Savu, Camil Părvulescu, V. D. Vollan, G. Gheorghiu, și a. — își va începe reprezentațiile, în teatrul orașenesc, în zilele Crăciunului, după cum urmează:

Sâmbătă 7 Ianuarie (prima zi de Crăciun): Deschiderea stagiunii, reprezentație populară cu „*Hoții de codru și hoții de oraș*” mare dramă socială în 5 acte și 7 tablouri de Felix Fiat.

Luni, 9 Ian. (a treia zi de Crăciun) se va juca comedia „*Finul conitei*” care constituie unul din cele mai mari succese ale teatrelor din Paris și București, fiind jucată la Veudeville doi ani în șir, iar la București în două stagiuni consecutive de peste 100 de ori.

Marti, 10 Ian. „*Sgârcitul risipitor*”, piesa celebră a lui Al. Bisson.

Începutul reprezentațiilor la 8^{1/2} seara. Prețuri absolut populare: Loja I 80 lei, loja II 60, loja III 40; loc rezervat 20 lei, Staluri I 15, II 10, balcon 15, galleria numerotată 5, nenumerotată 3 lei; Plus taxele legale. — Biletele se vând la Librăria „Foaia Poporului” și seara la cassa teatrului.

..Din repertoriul merituoasei trupe însemnăm:

Piese originale: Aur, Caterina Varga, Mântuirea, de d-na Constanța Hodoș în întineric, de N. Beldiceanu; Patima Roșie, Dezertorul, de dl M. Sorbul; Fântâna Blanduziei, de V. Alexandri, Cocosul negru, Înșirte mărgărite, Akim, de dl Victor Eftimiu; Tudor Vladimirescu și Un Domn Pripeag, de N. Iorga; O căsnicie, de dl General Ursachi; Noaptea Furtunoasă, de I. L. Garagiale; Curcanii, de Gr. Venturra, Manasse de Ronetti Roman, etc.

Traduceri: Finul Conitei de Weber și Gorse; Onorabilul, de Giacomletti; Papa Lebonard, de Jean Aicard; Oficiul de căsătorii, de Labiche; Nevasta altuia, Adormita, de A. de Lorde; Sgârcitul risipitor, de Al. Bisson etc.

Spectacole populare: Hoții de Codru și Hoții de oraș, de Felix Fiat; Curiernul de Lyon, Orbul și Cocosatul, Rocambolle; Doi sergenți; Două orfane; Jidovul Rătăcitor etc., etc.

Abonamentul la „Foaia Poporului” costă dela 1 Ianuarie 1922 Lei 40.— anual, dupăcum stă scris pe pagina primă și am spus în numărul trecut. Rugăm pe abonați să nu treacă cu vederea aceasta la trimiterea banilor. Un număr va costa pe viitor 1 leu.

Numeri de probă din „Foaia Poporului” trimitem oricui, gratis, dacă ne cere. Abonații noștri vechi vor face bine, să ne scrie adresa la astfel de oameni, cari vreau să aboneze foaia, ca apoi înmulțindu-se abonații, să o putem face tot mai bună.

Numărul de față al foii noastre cuprinde 8 pagini.

Poșta redacției.

Dr. D. Brașov. Cu parere de rău, articolul trimis a sosit după ce foala era deja sub tipar. Va apăre în numărul viitor. Serbători fericite

N. V. Șelăbăr. Cele scrise în 1 gătiră cu monumentul sunt de considerat. Credem, însă, că e prea de timpuriu a porii o discuție în această direcție. Când se va aproia lucrul de executare, cu plăcere vom publica. Să scrieți din nou.

Mai multora. Diferite publicații mai multor, n'au putut apare în numărul acesta, din lipsă de loc.

Redactor responsabil: Nicolae Bratu
Editura și tiparul: „Tipografia Poporului”

„ALBINA”, institut de credit și de economii, Sibiu**Prospect de emisiune.**

1928

În urma autorizării primite din partea adunării generale a acționarilor Institutului de credit și de economii „ALBINA”, învitat la 23 Noiembrie 1921 în Sibiu, subsemnatul Consiliu de administrație deschide prin această subscripție pentru o nouă emisiune de acțiuni, în scopul sporirii capitalului societății de la Lei 10,000,000 — la Lei 25,000,000, —.

Noua emisiune se face în următoarele condiții:

1. Acționari vechi au dreptul să opteze, cel mai târziu până la 31 Ianuarie 1922 tot după două acțiuni vechi trei acțiuni nouă.

Abateri de la condițiile, ca acțiunile vechi să fie înregistrate pe proprietarul actual, se admit numai în cazul, cari vor dovedi, că proprietarul vechi a răposat, că el sunt îndreptățiți a moșteni acțiunile vechi, înregistrate pe numele decedatului, și că s'a deschis procedura de ereditare, dar nu s'a terminat. Această excepțiune însă se poate admite numai până la termenul fixat pentru anunțarea opțiunilor. Astfel de acțiuni însă se vor elibera îndreptățiților numai după predarea judecătorească a eredității.

2. Cursul de emisiune pentru acțiunile optate de verbili acționari — respective de ereditari — se stabilește la suma de Lei 135 — din care Lei 100 — se vor trece la capitalul societății, iar Lei 35 — ca primă de emisiune, în fondurile de rezervă.

3. Prețul acțiunilor se va vărsa conform § 9 din statute în 5 rate egale de câte 20%, iar prima de Lei 35 — de acțiuni se va achita deodată cu vârsământul întâi.

În același timp se primesc subscripții în contul acțiunilor, ce ar rămânea neoptate de acționari, conform punct. 1, atât de la vechii acționari cât și de la reacționari pe prețul de Lei 180 — din care 20%, a valorii nominale și prima de Lei 80 — sunt a se achita la întâiul vârsământ.

Repartizarea acestor acțiuni se va face din partea Consiliului de administrație.

4. Acționarii, cari vor face vârsămintele în rate vor beneficia de 6% dobândă pentru anul 1922, și vor avea să plătească 8% după ratele restante; iar acționarii cari vor vărsa la 1-a rată valoarea integrală a acțiunilor, vor beneficia de dividendul anului 1922.

5. Pentru plata acțiunilor se fixează următoarele termene:

I. de Lei 55 — respect. Lei 100 — până la 31 Ianuarie 1922.

II. „ „ 20 — „ „ 31 Martie 1922.

III. „ „ 20 — „ „ 31 Maiu 1922.

IV. „ „ 20 — „ „ 31 Iulie 1922.

V. „ „ 20 — „ „ 30 Septembrie 1922.

Față cu acționarii cari nu vor achita ratele la termen, se vor aplica dispozițiile § 10 din statute.

6. Acționarii sunt rugați a subscrie un număr de acțiuni, care împreună cu cele vechi, ce mai au pe numele lor, să fie divizibil cu 5.

Acționarii, cari posed un număr fără soț de acțiuni pot primi câte o acțiune, din ale fondului de pensuni al funcționarilor pe cursul de Lei 220 — bucată cupon 1922.

7. La subscripție sunt a se prezenta acțiunile vechi împreună cu coatele de cupoane, și se vor libera deodată în schimb certificate provizorii cu cupoane curente.

8. Acțiunile nouă se vor emite cu nominalul de Lei 500 — adică se vor contrae tot 5 acțiuni à Lei 100 — nominal în o acțiune nouă de Lei 500 —.

9. Sumele vărsate în contul acțiunilor subscrise în sensul punctului 3 al. 2 al prospectului, pe cari Consiliul de administrație nu le-ar putea admite, se vor restitui subscritorilor fără dobândă.

10. Ca locuri de subscripție și vârsămintele se designează Centrala, Filialele și agenturile Institutului (Brașov, Lugoj, Medias, Târgul-Murășului, Dicio-San-Mărtin, Cluj, Timișoara și București).

Plăți se pot face și la celelalte bănci, membre la „Solidaritatea”, la Banca „Marmorosch-Blank & Co.”, și la „Banca Românească”, București.

Sibiu, 27 Decembrie 1921.

Direcțiunea.

Publicațiune.

„Cassa de păstrare, Su ursala Mercuria” dă în arândă pe timpul din 15 Ianuarie până în 30 Septembrie 1922 st. n. olivieră sa din reună cu buți de vin de un volum a total 978 Hl.

Pivnița se află în comuna Mercuria. Ofertele sunt a se înainta până la 14 Ianuarie 1922 la Cassa de păstrare Sucursala Mercuria, jud. Sibiu.

1928

Direcțiunea.

„Albina” institut de credit și de economii Sibiu

primește în serviciu ca cursori 1 sau 2 băieți de 14—16 ani, cari să știe cel și scrie.

2020

Direcțiunea.

Moară de vânzare cu motor (Langen & Wolf) de benzină, scara cu două petri, curător de coaje și tăciune combinat cu trier (sistem Schell Brașov) inclusive site transmișii, carele și toate accesorile necesare. Toate la stare bună folosită și aș. Se pot vedea și luc în funcțiune. Informații asupra vânzătorului se dau la: Administrația Foii Poporului. 2018

MARE ASORTIMENT

în giuiererie de aur, casuri și în ruri ocazionale de argint de alpacca cu prețuri cele mai ieftine.

Max Spring r, giuierargiu Sibiu, Strada Regi a Maria 20.

Cumpăr tot felul de piei:

Vulpe, Sger, Lup, Dihor etc.

cu prețul zilei

Blănișă I. STEFLEA SIBIU, Piața Rege o Ferdinand

Pentru Crăciun

Jucării diferite soiuri,
- Cadouri frumoase -
Mantale de iarnă pentru
dame. -- Mantale de
iarnă pentru domni. -
Confecțiuni pentru copii.
Articole de decorat.
Vase.

MAG. UNIV

M. BRECKNER, SIBIU

Livrează prompt din depozit cu prețurile cele mai reduse

FABRICELE AND. RIEGER S. A. DE MAȘINI SIBIU
EN GROS și EN DETAIL

Fier în bare

fier tras, rotund și pătrat
Tablă neagră de fier

Tablă în zinc

Cement,
Carton
gudronat

OSII

Cue pentru
potcoave,
Caele pentru
cai și boi, fer
pentru potcoave,
șuruburi, Ferărie
necesară p.
construcții

Tevi p. gaz

tevi engl. de
scurgere, tevi
de plumb.
Coturi pentru
tevi de gaz
(Fittinge).
Armături.
Saltare p. con-
ducte de apă

Foi pentru sacri. Forje volante. Vincitri. Sobe.
Cuptoare. Plite cu și fără cadru. Mașini de
bucătărie și tot felul de pile.

Turnătorie de clopote Schieb

Sibiu